31964L0221

SMERNICA RADY
z 25. februára 1964
o koordinácii osobitných opatrení o pohybe a pobyte cudzích štátnych príslušníkov, prijatých z dôvodov verejného poriadku, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia

(64/221/EHS)

RADA EURÓPSKEHO HOSPODÁRSKEHO SPOLOČENSTVA,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva a najmä jej článok 56 (2),

so zreteľom na nariadenie Rady č. 15 zo 16. augusta 1961 ([1]) o počiatočných opatreniach týkajúcich sa voľného pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva a konkrétne jeho článku 47,

so zreteľom na smernicu Rady zo 16. augusta 1961 ([2]) o správnych postupoch a praxi, ktoré riadia vstup, zamestnávanie a pobyt v členskom štáte pracovníkov a ich rodinných príslušníkov z iných členských štátov spoločenstva,

so zreteľom na všeobecné programy ([3]) zrušenia obmedzenia slobody usadiť sa a slobody poskytovať služby a najmä hlavy II každého z takých programov,

so zreteľom na smernicu Rady z 25. februára 1964 ([4]) o zrušení obmedzenia pohybu a pobytu v spoločenstve pre príslušníkov členských štátov v súvislosti s usadením sa a poskytovaním služieb,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Zhromaždenia ([5]),

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ([6]),

keďže koordinácia ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrenianí, ktoré upravujú zvláštne zaobchádzanie s cudzincami z dôvodu verejnej politiky, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia by sa mali v prvom rade zaoberať podmienkami vstupu a pobytu štátnych príslušníkov členských štátov pohybujúcich sa v rámci spoločenstva na účel výkonu zamestnania alebo samostatnej zárobkovej činnosti alebo ako prijímatelia služieb;

keďže taká koordinácia predpokladá najmä aproximáciu postupov používaných v každom členskom štáte, keď sa odvolávajú na dôvody verejného poriadku, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia v súvislosti s pohybom alebo pobytom cudzích štátnych príslušníkov;

keďže štátni príslušníci iných členských štátov by mali mať v každom členskom štáte primerané opravné prostriedky voči správnym rozhodnutiam v tejto oblasti;

keďže zostavenie zoznamu chorôb a druhov postihnutia, ktoré by mohli ohroziť verejné zdravie, verejný poriadok alebo verejnú bezpečnosť, by malo malý praktický význam a bolo by ťažké taký zoznam zostaviť vyčerpávajúcim spôsobom; keďže stačí zaradiť také choroby a druhy postihnutia do skupín,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

1. Ustanovenia tejto smernice sa vzťahujú na každého štátneho príslušníka členského štátu, ktorý má bydlisko v alebo cestuje do iného členského štátu spoločenstva buď na účel výkonu zamestnania alebo samostatnej zárobkovej činnosti alebo ako prijímateľ služieb.

2. Tieto ustanovenia sa vzťahujú aj na manžela/manželku a rodinných príslušníkov, ktorí prichádzajú do úvahy v zmysle ustanovení nariadení a smerníc prijatých v tejto oblasti podľa zmluvy.

Článok 2

1. Táto smernica sa vzťahuje na všetky opatrenia členských štátov prijatých na základe dôvodov verejného poriadku, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia ktoré priamo súvisia so vstupom na ich územie, vydávanie alebo obnovovanie povolení na pobyt alebo vyhostenia z ich územia.

2. Na takéto dôvody sa nie je možné odvolať pre hospodárske účely.

([1]) Ú. v. ES 57, 26.8.1961, s. 1073/61.
([2]) Ú. v. ES 80, 13.12.1961, s. 1513/61.
([3]) Ú. v. ES 2, 15.1.1962, s. 32/62 a 36/62.
([4]) Ú. v. ES 56, 4.4.1964, s. 845/64.
([5]) Ú. v. ES 134, 14.12.1962, s. 2861/62.
([6]) Ú. v. ES 56, 4.4.1964, s. 856/64.

Článok 3

1. Opatrenia podniknuté z dôvodov verejného poriadku alebo verejnej bezpečnosti sa zakladajú výlučne na osobnom správaní dotknutej osoby.

2. Predchádzajúce odsúdenie v trestnom konaní nie je dôvodom pre podniknutie takýchto opatrení.

3. Uplynutie lehoty platnosti preukazu totožnosti alebo pasu používaného osobou na vstup do hostiteľskej krajiny a na získanie povolenia na pobyt nie je dôvodom na vyhostenie z územia.

4. Štát, ktorý vydal preukaz totožnosti alebo pas, umožní držiteľovi takého dokumentu opätovný vstup na jeho územie bez formálnych požiadaviek, aj keď ten dokument už neplatí alebo štátna príslušnosť držiteľa je sporná.

Článok 4

1. Len choroby alebo postihnutia uvedené v prílohe tejto smernice sú dôvodom k odmietnutiu vstupu na územie alebo k neudeleniu prvého povolenia na pobyt.

2. Choroby a postihnutia, ktoré sa vyskytnú po vydaní prvého povolenia na pobyt, nie sú dôvodom k odmietnutiu obnovenia povolenia na pobyt alebo k vyhosteniu z územia.

3. Členské štáty nezavedú nové opatrenia alebo prax, ktorá bude viac obmedzovať ako tie, ktoré sú v platnosti v deň oznámenia tejto smernice.

Článok 5

1. Rozhodnutie udeliť alebo zamietnuť prvé povolenie na pobyt sa prijme čo najskôr a v žiadnom prípade nie neskôr ako šesť mesiacov odo dňa podania žiadosti.

Dotknutej osobe sa umožní dočasný pobyt na území do prijatia rozhodnutia o povolení pobytu.

2. Hostiteľská krajina môže v prípadoch, keď to bude považovať za dôležité, požiadať členský štát pôvodu žiadateľa, a ak to bude potrebné, iný členský štát, aby poskytol informácie o policajných záznamoch. Takéto šetrenie nemôže mať systematickú povahu. Tento členský štát musí odpovedať v lehote do dvoch mesiacov.

Článok 6

Pokiaľ to nie je v rozpore so záujmami bezpečnosti dotknutého štátu, dotknutá osoba bude informovaná o dôvodoch verejného poriadku, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia na základe ktorých sa v jej prípade prijalo rozhodnutie.

Článok 7

Dotknutej osobe sa úradne oznámi každé rozhodnutie o zamietnutí vydania alebo obnovenia povolenia na pobyt alebo o jej vyhostení z územia. V tomto oznámení bude stanovená lehota na opustenie územia. Okrem naliehavých prípadov táto lehota nebude kratšie než pätnásť dní, ak dotknutej osobe ešte nebolo vydané povolenie na pobyt a nebude kratšia ako jeden mesiac v ostatných prípadoch.

Článok 8

Dotknutá osoba má právo použiť voči rozhodnutiu o povolení vstupu, zamietnutí vydania či obnovenia povolenia na pobyt alebo o vyhostení z územia rovnaké opravné prostriedky, aké majú štátni príslušníci predmetnej krajiny voči správnym aktom.

Článok 9

1. V prípade, ak nie je možné podať odvolanie na súd, alebo ak je možné podať odvolanie len voči zákonnosti rozhodnutia alebo ak odvolanie nemá odkladný účinok, o zamietnutí obnovenia na pobyt alebo o vyhostení držiteľa povolenia na pobyt rozhodne správny orgán, s výnimkou naliehavých prípadov, až po obdržaní stanoviska príslušného orgánu hostiteľského štátu, pred ktorým má dotknutá osoba právo na obhajobu a pomoc alebo zastupovanie v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi tohto štátu.

Tento orgán nesmie byť totožný s orgánom, ktorý rozhoduje o zamietnutí obnovenia povolenia na pobyt alebo o vyhostení.

2. Každé rozhodnutie o zamietnutí vydania prvého povolenia na pobyt alebo o vyhostení dotknutej osoby pred vydaním povolenia sa predloží na žiadosť tejto osoby orgánu, ktorého stanovisko je potrebné podľa odseku 1. Dotknutá osoba má potom právo obhajovať sa osobne, okrem prípadu, keď to bude v rozpore so záujmami bezpečnosti štátu.

Článok 10

1. Členské štáty do šiestich mesiacov od oznámenia tejto smernice uvedú do platnosti opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou a budú o tom informovať Komisiu.

2. Členské štáty zabezpečia, aby znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijali v oblasti pôsobnosti tejto smernice, boli oznámené Komisii.

Článok 11

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 25. februára 1964

Za Radu

predseda

H. FAYAT

PRÍLOHA

A. *Choroby, ktoré môžu ohroziť verejné zdravie:*

1. Choroby podliehajúce karanténe uvedené v Medzinárodnom zdravotnom nariadení č. 2 Svetovej zdravotníckej organizácie z 25. mája 1951;

2. Tuberkulóza dýchacieho systému v aktívnom štádiu alebo vykazujúca trend k rozvinutiu;

3. Syfilis;

4. Iné infekčné choroby alebo nákazlivé parazitické choroby, ak sú predmetom ochranných ustanovení pre občanov hostiteľského štátu.

B. *Choroby alebo postihnutia, ktoré môžu ohroziť verejné zdravie alebo verejnú bezpečnosť:*

1. Drogová závislosť

2. Vážne duševné poruchy; zjavný prejav psychickej poruchy so vzrušením, delíriom, halucináciami alebo pomätením.